

- 2) Et sådant bevis skal gøre det muligt, uden nogen tvivl, at godtgøre, at forædlingsprodukterne er blevet fremstillet på grundlag af de midlertidigt udførte varer.
- 3) Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre — henset til samtlige omstændigheder i den foreliggende hovedsag — om den erhvervsdrivende har ført dette bevis.
- 4) I bekræftende tilfælde kan det beløb i importafgifter, som ville være gældende for de midlertidigt udførte varer ifølge disses korrekte position, fradrages, når forædlingsprodukterne overgår til fri omsætning.

(¹) EFT C 369 af 22.12.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 25. september 2003

i sag C-437/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 92/12/EØF og 92/81/EØF — afgift af smøreløse — punktafgift af mineralolier«)

(2003/C 275/26)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-437/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og K. Gross) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af G. Aiello), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1), og artikel 8, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316, s. 12), som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994 (EFT L 365, s. 46), idet den har opretholdt en afgift af smøreløse, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet (refererende dommer), og dommerne P. Jann og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: R. Grass, den 25. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, og artikel 8, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994, idet den ved artikel 62, stk. 1, i lovdekret nr. 504, der bærer overskriften »Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penali e amministrative« (bekendtgørelse af lovbestemmelser om afgifter af fremstilling og forbrug samt om strafferetlige og administrative sanktioner på området) af 26. oktober 1995, har opretholdt en forbrugsafgift af smøreløse ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 31 af 2.2.2002.

DOMSTOLENS DOM

af 23. september 2003

i sag C-452/01, Margarethe Ospelt og Schlössle Weissenberg Familienstiftung (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) (¹)

(»Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF) — artikel 40 i og bilag XII til EØS-aftalen — procedure for forudgående tilladelse til erhvervelse af land- og skovbrugsarealer — lovlig — betingelser«)

(2003/C 275/27)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-452/01, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i en sag anlagt af Margarethe Ospelt og Schlössle Weissenberg Familienstiftung at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 6 (efter ændring nu artikel 12 EF) samt af EF-traktatens artikel 73 B — 73 D, 73 F og 73 G (nu artikel 56 EF — 60 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissechot (refererende dommer), M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 23. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Ordninger som dem, der er omhandlet i Vorarlberger Grundverkehrs-gesetz (lov om ejendomsretten til jordarealer) af 23. september 1993, som ændret, hvorefter handel med land- og skovbrugsarealer er undergivet begrænsninger fra forvaltningsmyndighedernes side ved transaktioner mellem statsborgere i stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, skal vurderes i henhold til aftalens artikel 40 og bilag XII, hvilke bestemmelser har samme retlige indhold som de hovedsagelig identiske bestemmelser i EF-traktatens artikel 73 B (nu artikel 56 EF).
- 2) Traktatens artikel 73 B og EF-traktatens artikel 73 C, 73 D, 73 F og 73 G (nu artikel 57 EF — 60 EF) er ikke til hinder for, at erhvervelse af landbrugsarealer gøres afhængig af meddelelse af en forudgående tilladelse som den, der er indført ved denne lov. Bestemmelserne er imidlertid til hinder for, at denne tilladelse i alle tilfælde afslås med den begrundelse, at erhververen ikke selv dyrker de pågældende arealer i forbindelse med en landbrugsbedrift og ikke har bopæl på bedriften.

⁽¹⁾ EFT C 84 af 6.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

af 30. september 2003

i sag C-47/02, Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht) ⁽¹⁾

(»Arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 39, stk. 4, EF — ansættelse i den offentlige administration — kaptajner på fiskerfartøjer — udøvelse af offentlig myndighed om bord — stillinger forbeholdt flagstatens statsborgere«)

(2003/C 275/28)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-47/02, angående en anmodning, som Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Albert Anker, Klaas Ras, Albertus Snoek mod Forbundsrepublikken Tyskland ved Wasser- und Schiff-fahrt-direktion Nord, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 39, stk. 4, EF, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet (refererende dommer), R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær:

ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 30. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 39, stk. 4, EF skal fortolkes således, at den kun giver en medlemsstat ret til at forbeholde stillinger som kaptajn på mindre havgående skibe, der sejler under medlemsstatens flag, for sine egne statsborgere, såfremt de myndighedsbeføjelser, som er tildelt sådanne kaptajner, faktisk udøves regelmæssigt og ikke udgør en meget begrænset del af deres arbejde.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 11. september 2003

i sag C-67/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 5 i direktiv 79/923/EØF — kvaliteten af skaldyrvande — program med henblik på at formindske forureningen«)

(2003/C 275/29)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-67/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Shotton) mod Irland (befuldmægtiget: D. O'Hagan), angående en påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyrvande (EFT L 281, s. 47), idet det ikke har vedtaget programmer for alle sine udpegede skaldyrvande i henhold til direktivets artikel 5, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne A. La Pergola (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 11. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyrvande, idet det ikke har vedtaget programmer for alle sine udpegede skaldyrvande i overensstemmelse med direktivets artikel 5.

- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.